

Lovbestemmelser? Jeg har ikke tilraadet ikke at gaae ind paa Loven, men derimod ikke at gjøre det, naar vi ikke kunde faae Andet ud af den anden Gægeringslov, der ikke kan siges at have nogen særdeles stor Betydning.

Rnudsen: Den Naade, hvorpaa den høitærede Justitsminister indpødegik, hvad jeg i mit Foredrag omtalte med Hensyn til Copipenge, bringer mig til at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg har ikke sagt — jeg har ialtsalbs ikke villet sige det, at Retsbetjentene i Almindelighed, oppebære Copipenge af Copier, som de ikke have taget af vedkommende Documenter; det har jeg ikke kunnet sige; thi jeg kender ikke Forholdet saa nøie. Men hvad jeg har udtalt, og hvilken Udtalelse jeg fremdeles inhærerer, det er, at jeg af Erfaring veed, at der er Forhold, hvor det af mig Paaklagede har fundet Sted. Vilde jeg appellere til ærede Medlemmer af dette Thing, vilde maastee Enkelte have Erfaringer for, hvad jeg har omtalt. Jeg har i længere Tid arbeidet paa en Retskrivers Contoir, og jeg har ikke en saa aldeles ringe Erfaring i saa Henseende. Naar den høitærede Justitsminister fremhævede, at der hørte et stort Mod til at fremkomme med en saadan Paastand som den, jeg havde gjort, saa vil jeg tillade mig at udtale, at jeg ikke troer, at der hører noget særdeles stort Mod til at paatale og komme frem med, hvad man efter sin Overbeviisning anseer for at være raadent i saadanne Forhold.

Justitsministeren: Jeg har ikke været saa uheldig at sige, at den ærede Rigsdagsmand for Holst Amts 2den Valgkreds (Tschering) skulde have sagt Noget, der ikke stod i logisk Forbindelse med den Dom, hvorom Spørgsmaalet var. Hvad jeg sagde, det var, at efterat jeg havde fremsat de almindelige Bemærkninger, vilde jeg dog fremsføre en Ytring, uagtet jeg erkjendte, at det kom til at storte paa logisk Forbindelse mellem den og det af mig tidligere Anførte. Med Hensyn til det det paany fremdragne Spørgsmaal om Nødvendigheden af at gjøre en Adskillelse imellem det Subdicielle og det Administrative, kan jeg

ikke Andet end holde fast ved, at denne Adskillelse vil kunne bringes istand samtidig med, at Grundlovens § 76 skal gennemføres; da er man nødsaget til at afgjøre Spørgsmaalet og til at betegne, hvad der skal ansees for Subdicielt og hvad for Administrativt; men det vil være aldeles ugjørligt at faae Sagen bragt dertil, at man nu skulde kunne bestemme, hvad der skal være Subdicielt og hvad Administrativt, vel at mærke i Relation til de i Rønningeloven givne Bestemmelser. Hvad angaaer det Tilfælde, der atter er blevet draget frem med Hensyn til en Embedsmand, som skal have gjort sig skyldig i Misligheder, skal jeg bemærke, at det for mig er klart, at Lovgivningen i den Henseende ikke efterlader nogen Mangel. Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand, idet han forlod Spørgsmaalet om Misligheder, i det Hele taget om Forpligtelsen til Erstatningsansvar, mere holdt sig til en Skjodesløshed, der af en Embedsmand var udviist ved Udførelsen af de ham paahvilende Forretninger; men det er ganske vist, at naar det Offentlige finder Anledning til at tiltale en Embedsmand, fordi han har udviist Skjodesløshed i Udførelsen af sine Embedsforretninger, Efterladenhed i at varetage det ham overdragne Hverv, saa vil han efter den nugældende Lovgivning incurrere Straf. Den ærede Rigsdagsmand fra Odense (Schovelin) antydede en Ordning af Rønningesatterne for Embederne, som han, ialtsalbs tildeels, knyttede til Anvendelsen af en Bemærkning, som under Behandlingen af en anden Lov angaaende et lignende Forhold var kommen frem; idet det da blev fremhævet, hvor vigtigt det var, at Embedsmanden ikke ved Forslyttelse gik glip af den Tillidscapital, han havde erhvervet, idet den ærede Rigsdagsmand dog selv indrømmede, at det var en Betragtning, der ikke ligefrem var anvendelig paa det foreliggende Forhold; det er saa langt fra, at den er anvendelig paa det nærværende Forhold, at man maa ansee dette Gode for at være opveiet ved andre Goder, som netop Forslyttelsen kan medføre. Hvor der er Spørgsmaal om den præstelige Virksomhed, er det utvivlsomt, at naar ikke et ligefremt Misforhold udvikler sig, er det med Hensyn til den hele Naade, hvorpaa Sjælesørgeren